

Serán empujados encara mayor número d'unilals per a la vigilància de les aigües mallorquines

SCHUSCHNIGG HA CLAUDICAT

Dos ministres nazis i una amnistia general, de la qual es beneficien tots els terroristes amics de Hitler i àdhuc els policies complicats en l'atac a la Cancelleria Federal, en la qual trobà la mort Dollfuss

Ara, hom espera que Hitler, diu-
menge vinent, "perdoni la vida",
com a Estat independent, a Austria...

Vienna, 16. (A les 5 del matí). — A les 2 de la matinada s'ha publicat comunicat anunciant la constitució definitiva del Gabinet: Canceller: Adolf Hitler. Vice-canceller: Ludwig Kaas. Negociis Estrangers: Guido Schmidt. Seguretat: Arthur Seyss-Inquart. Secretari d'Estat a Seguretat: Miquel Skubi. Justícia: Ludwig Adamovich. Conseller d'Estat: Un professor de la Universitat. Instrucció Pública: Hans Fritzsche. Assistència social: Josef Resch. Finances: Rudolf Neumayer. Agricultura: Peter Mandl. Comerç: Juli Raas. Secretari d'Estat a Defensa Nacional: General Zehner. Ministres d'Estat sense cartera: Guido Zernitz, Hans E. Kriesche. Secretaris d'Estat: Indústria: coronel Ludwig von Stenck. Protecció Obrera: Adolf Watzek. Aigües i Boscos: No designat.

En execució de les mesures anunciades amb el Consell de ministres, convocats després del reajustament del Gabinet, ordena, a proposta de Schuschnigg, una àmplia amnistia per als delictes comuns abans del 15 de febrer del 1937. Aquesta amnistia s'estén a delictes comuns, però no a delictes polítics. Seran beneficiaris especialment l'ex-ministre Rintelen, el tinent Wolsche i els policies complicats en l'atac a la Cancelleria Federal, on trobà la mort el canceller Dollfuss. Igualment s'amnistia l'enginyer Taus, recentment detingut en la clausura de la Casa Focke. Excepte Rintelen, l'estat del qual no ho permet, tots els amnistats hauran de sortir d'Austria i seran acollits al Reich.

L'amnistia s'ha fet extensiva als elements marxistes, però no compta cap dret a la reintegració en els serveis de l'Estat.

¡Vota per la democràcia!

No n'hi ha prou amb tenir raó, sinó que després cal posseir aquella força necessària perquè la raó sigui reconeguda. Ahir, en avançar-nos a commemorar l'aniversari d'avui, diem que per dues vegades el poble espanyol havia votat solemnement per la República: el 16 de febrer del 1936 i el 19 de juliol del mateix any.

Però no són solament dues vegades les que Espanya s'ha decidit per la República i per la llibertat. El 16 de febrer d'enguany també el poble en armes vota per la democràcia, concretada en la República del Front Popular. El comunicat de guerra que avui publica la Premsa diu quina és la força d'aquesta demostració. Els nostres soldats, avançant en tots els fronts, són com un símbol viu, el millor, d'aquest anhel liberal que d'ençà del 19 de juliol d'ara fa dos anys anima la millor Espanya.

Es cada dia, doncs, que el poble es pronuncia per la llibertat. Si en períodes de normalitat és suficient de tant en tant la consulta al poble, i entre consulta i consulta els professionals de la maror poden preguntar-se si els resultats de l'última contesa electoral no han perdut ja actualitat, ara no és possible jugar a l'equívoc: el veredict del 16 de febrer del 1936, ratificat dramàticament el 19 de juliol del mateix any, resta en peu amb tota la seva força. Cada dia és ratificat novament per una joventut enquadrada dintre els rengles d'un exercit popular; per les seleccions del país, que treballen esforçadament per a la consolidació de la llibertat; per tot el poble, que amb els seus sacrificis, suportats amb entesa, amb el seu entusiasme, que no minva davant de cap prova, diu i repeteix que a Espanya no hi ha altre règim possible que una República democràtica, amb els seus perfils socials i autònomics, tal com va sortir de les urnes ara fa dos anys.

Si la lògica presideix les accions humanes, aquest clam ininterromput per la llibertat, tindrà al món la deguda resonància. Hi ha qui diu que cal que Espanya es pronunciï respecte al règim sota el qual vol viure. Un dia es va pronunciar per mitjans democràtics i pacífics. L'endemà l'obligaren a pronunciar-se per la violència i va donar immediatament la resposta. Com volen que es pronunciï, ara?

binet, compta amb un altre element al qual es dona també el caràcter d'obrer: el cristian-social Hans Koll. El nou ministre de Justícia, Adamovich, exerceix un paper important en el Consell d'Estat i ajuda la política de Schuschnigg. L'enginyer Raas, ministre de Comerç, president de la Federació de l'Agricultura, havia pertanguit al partit social-democrata i té una tendència democràtica, segons diuen els cements oficials.

D'ACORD AMB ITALIA — ES DIU
La publicació de la llista ministerial feu possible una treva en els cercles polítics. L'amnistia ha produït una vivíssima impressió. L'opinió espera ara amb interès la declaració de Hitler en la sessió del Reichstag, el diumenge proper, per la qual la independència d'Austria ha de rebre per part del Reich una consagració. En general l'opinió pública desitja una millora de les relacions amb Alemanya, si bé sense disminuir el prestigi austríac.

LA PREMSA
Comentant el reajustament ministerial l'oficiosa «Zeitung» escriu: «Manca saber si els nacionals irreductibles, sempre indiscolpats, provocaran nous desordres després de l'acord. En tot cas, l'acord és la pau. El qui la pertorbaria seria desautoritzat per ambdós països».

NOMENAMENT
Vienna, 16. — Skubi ha estat nomenat inspector general de Policia i Gendarmeria.

ELS PERIODISTES AUSTRIACS NO PODRAN PARLAR MALAMENT DE LA DICTADURA NAZI
Vienna, 16. — En virtut del nou acord de premsa austro-alemany,

París, 16. — En acabar els debats del Comitè Nacional de la Confederació General del Treball, ha aprovat una resolució, repartida en cinc paràgrafs. En el primer afirma que l'adhesió a la Concentració Popular és indelectible i condemna les temptatives de subversió de les institucions democràtiques per la violència. Exigeix el càstig exemplar dels pro-

missions anq eses, en-
esoanyo i portugués,
per a Centre-Amèrica

Londres, 16. — La companyia anglesa de ràdio comunica que la nit del 14 al 15 de març començarà un servei de notícies en espanyol i portugués per a l'Amèrica Central.

ambdós països es comprometen a aplicar sancions policiaques als periodistes que pertorbin les relacions i serà retirada l'autorització professional als qui siguin castigats tres vegades, arribant adhuc als quinze dies de presó.

ATACA AMB VIOLENCIA EL JAPO

"Les finalitats nipones--aigué lord Elbank--son l'expulsió de les altres nacions de Xina"

NATURALMENT, LORD ELIBANK, NATURALMENT!!!

"EL GOVERN ANGLÉS--DIGUE EL NOSTRE CONEGUT LORD PLYMOUTH--PROCEDEIX GAI-REBE SEMPRE D'ACORD AMB L'AMERICA"

Londres, 16. — Ant la Camara dels lords discuteix els esdeveniments de Xina i el paper d'Anglaterra. Diversos dels esmentats lords, entre ells lord Elbank, ataquen violentament el Japó, la finalitat del qual —digué l'orador— és la expulsió de les altres nacions de la Xina. Quan el Japó afegeix-hi esgotat un dia tots els recursos i sol·licita un ajut financer d'altres nacions, aquestes no li podran prestar en vista de la política seguida pel Govern de Tòquio.

El discurs final fou pronunciat per lord Plymouth, el qual manifestà que Anglaterra feu tot el que estigué al seu abast per tal de protegir els interessos anglesos a Xina. Tan prompte s'hagueren romput les hostilitats, el Govern anglès feu veure als Guberns de Nankin i de Tòquio que els faria responsables de tots els danys a la vida i a les propietats dels anglesos, com a resultat de les operacions. Aquesta advertència s'ha repetit constantment en breus intervals. L'orador manifestà que el comerç amb Xina està gairebé paralitzat, i el tràfic al Yangtze interromput. El Govern anglès presta a l'alter la màxima atenció i tan aviat com ho permetin les circumstàncies es farà de manera que els interessos comercials britànics recobrin la plena llibertat d'acció. El Govern anglès, acabà dient Plymouth, està en constant relació amb el Govern americà i es procedeix quasi sempre paral·lelament.

Berlin, 16. — Als cercles ben informats s'assegura que von Pappen abandonarà definitivament aquesta setmana el seu càrrec de ministre del Reich a Vienna.

Vienna, 16. — En una carta de comiat a la societat austro-alemanya de Vienna, von Pappen declara: «Tinc consciència, durant la meua estada, d'haver facilitat el camí de la unitat alemanya. Una Austria independent no pot trobar una tasca digna sinó dintre del marc del conjunt. Les entrevistes de Berchtesgaden obren una nova era per a Austria i Alemanya».

8 E. El President de la Generalitat ha passat el matí treballant al seu despatx de la Residència. Més tard s'ha traslladat al seu despatx oficial, on ha continuat la seva tasca treballant amb els alts funcionaris de la Presidència en la preparació de la labor per al proper Consell. Ha rebut, a més, algunes visites.

La C. G. T. proclama la seva adhesió a la S. de N. i demana l'aplicació del programa del Front Popular

París, 16. — En acabar els debats del Comitè Nacional de la Confederació General del Treball, ha aprovat una resolució, repartida en cinc paràgrafs. En el primer afirma que l'adhesió a la Concentració Popular és indelectible i condemna les temptatives de subversió de les institucions democràtiques per la violència. Exigeix el càstig exemplar dels pro-

tagonistes i executants. En el segon estudia la situació econòmica actual i el tercer —vista aquesta situació— demana l'aplicació integral del programa del Front Popular. En el paràgraf quart demana les garanties necessàries per tal de salvaguardar les reformes socials obtingudes des del juliol del 1936. Es declara favorable a l'elaboració d'un Estatut del Treball, compronent per extensió noves lleis socials a tots els assalariats, institució d'un conjunt de disposicions legals permetent el lliure joc de la llibertat, sindical i adaptació dels salaris a les fluctuacions del cost de vida. Demana igualment un retir per als vells i la creació d'un fons nacional per a l'atur forçat. Afirma la solidaritat amb tots els treballadors de la terra.

En l'últim paràgraf el Comitè, en estudiar la situació internacional, condemna especímicament la política d'isolament i armament. Confirma l'adhesió de la C. G. T. a la S. de N. Afirma que l'aplicació de sancions econòmiques i financeres als agressors constitueix un dels factors essencials per tal d'evitar conflictes. La Comissió estima que el Front Popular ha de prendre la iniciativa

d'una crida al món per tal de posar fi a la carrera d'armaments. Dona un mandat a les organitzacions confederals per a treballar en aquest sentit prop del Govern i del Front Popular, prop de la Concentració Universal Pro Pau i al si de la Federació Sindical Internacional.

